

Praktyczny wykład Nowego Testamentu

Ewangelia według Łukasza

Część I

Materiały do wykładów (wykład 3.)

Autor: Marek Kaczmarczyk

Spis treści

Uwagi do oznaczeń w materiałach	3
Wprowadzenie do SEKCJI F [4,31-8,56]	4
Argument SEKCJI F [4,31-8,56]	5
WARSTWA I - SEKWENCJA A	6
WARSTWA I - SEKWENCJA A1	7
WARSTWA II - SEKWENCJA B	8
WARSTWA II - SEKWENCJA B1	9

Uwagi do oznaczeń w materiałach

W materiałach zamieszczone zostały schematy blokowe i teksty z zaznaczeniem ich budowy w postaci mniej lub bardziej uproszczonej. W celu wskazania w tekście miejsc istotnych z punktu widzenia retoryki biblijnej wprowadzone zostały zaznaczenia kolorem. Poniższa tabela przedstawia sposób oznaczeń.

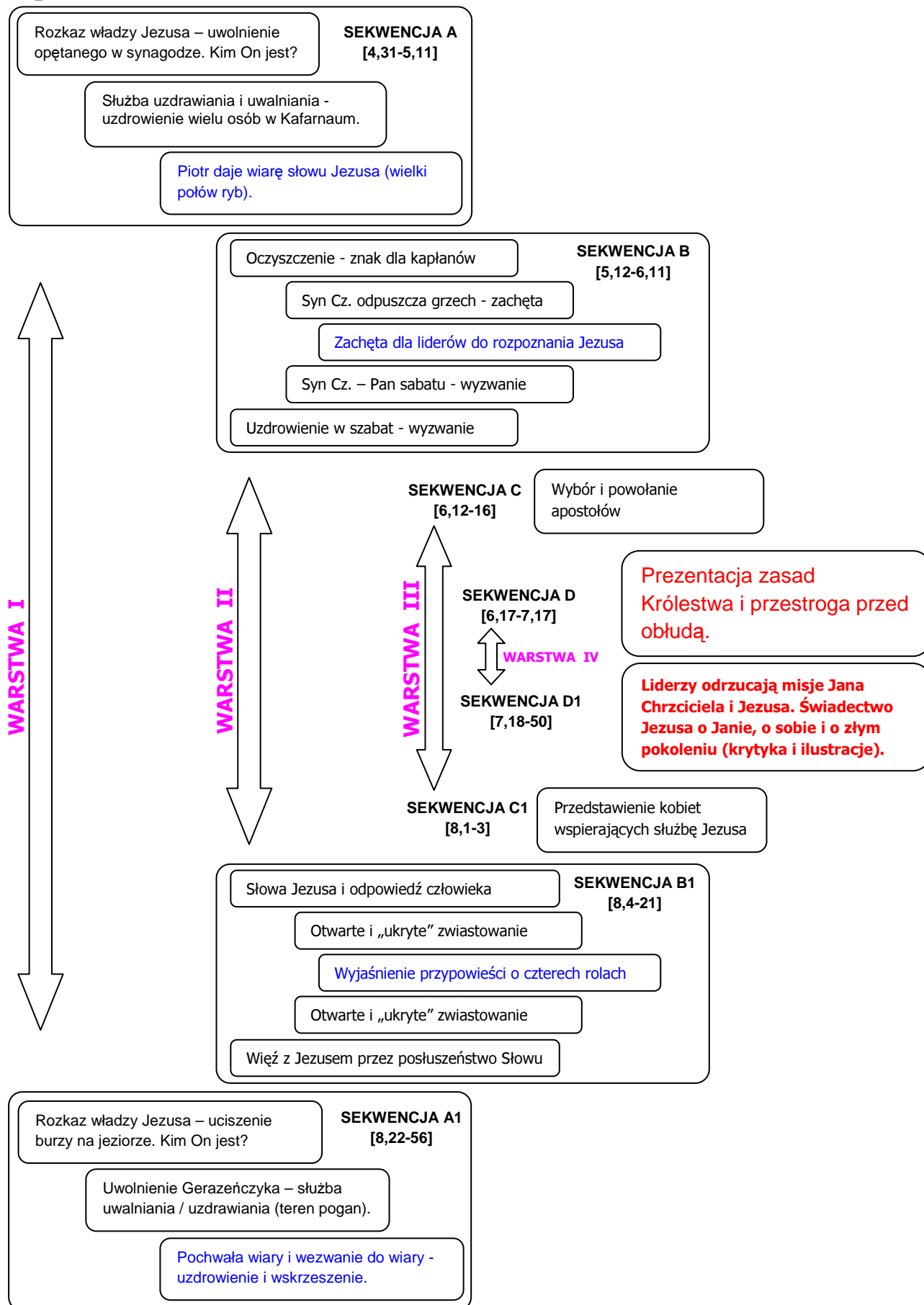
Legenda

Kolor czcionki /ramki	Rola zaznaczonego tekstu
czerwony	Oznaczenie tekstu w pozycji głównego akcentu. W przypadku relacji antytetycznej, wskazanie akcentu drugorzędneho.
czerwony	Oznaczenie tekstu w pozycji głównego akcentu. W przypadku relacji antytetycznej, wskazanie akcentu pierwszorzędneho.
niebieski	Oznaczenie tekstu w pozycji akcentu lokalnego.
zielony	W przypadku relacji antytetycznej, wskazanie lokalnego akcentu drugorzędneho.

Przykłady:

<p>A abc</p> <p>B abc</p> <p>B1 abc</p> <p>A abc</p>	<p>A abc</p> <p>abc</p> <p>B abc</p> <p>A1 abc</p> <p>abc</p> <p>abc</p> <p>abc</p>	<p>Tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p> <p>tekst tekst tekst tekst</p>	<p>Tekst tekst tekst Tekst</p> <p>tekst tekst Tekst tekst</p> <p>tekst Tekst tekst tekst</p> <p>Tekst tekst tekst Tekst</p> <p>tekst tekst Tekst tekst</p> <p>tekst Tekst tekst tekst</p> <p>Tekst tekst tekst Tekst</p> <p>tekst tekst Tekst tekst</p> <p>tekst Tekst tekst tekst</p>
<p>Tekst został przedstawiony z zaznaczeniem jego budowy poprzez wcięcia i oznaczenia jego części.</p> <p>Kolorem czerwonym oznaczono sam tekst w miejscach akcentu głównego, akcenty pierwszorzędny i drugorzędny.</p>	<p>Tekst został przedstawiony z zaznaczeniem jego budowy poprzez wcięcia i oznaczenia jego części.</p> <p>Kolorem czerwonym oznaczono sam tekst w miejscu akcentu głównego.</p> <p>Lokalne akcenty pierwszorzędne zaznaczone są na niebiesko, a drugorzędny na zielono.</p>	<p>Tekst zwarty bez zaznaczonej graficznie budowy. Zawiera jedynie wskazanie miejsc akcentowanych.</p> <p>Na niebiesko wskazano miejsce akcentu lokalnego.</p>	<p>Tekst zwarty bez zaznaczonej graficznie budowy. Zawiera jedynie wskazanie miejsc akcentowanych.</p> <p>Kolorami brązowym i fioletowym wskazano miejsca akcentu lokalnego, którego elementy są w relacji antytetycznej. Akcent pierwszorzędny zaznaczono na niebiesko, a drugorzędny na zielono.</p>

Wprowadzenie do SEKCJI F [4,31-8,56]

Argument SEKCJI F [4,31-8,56]

Prezentacja zasad Królestwa z akcentem na przestroagę przed obłudą.

Stan rozbicia ludu co do misji Jana i Jezusa. Akcent zostaje postawiony na odpowiedzi liderów – faryzeusze i uczeni w Prawie odrzucili misję Jana Chrzciela.

WARSTWA IV

Mężczyźni i kobiety w otoczeniu Pana Jezusa

WARSTWA III

Autorytet Pana Jezusa w sferze duchowej (religijnej)

WARSTWA II

Autorytet Pana Jezusa wśród stworzenia

WARSTWA I

Notatki

Area with horizontal dotted lines for taking notes.

WARSTWA I - SEKWENCJA A

[4,31-5,11] SEKWENCJA A

[4,31-37] FRAGMENT A1 – Ujawnienie tożsamości Jezusa; rozkaz władzy; kwestia: kim On jest?

(31) I zstąpił do Kafarnaum, miasta galilejskiego. I nauczał ich w sabaty. (32) I zdumiewali się nad nauką jego, ponieważ przemawiał z mocą. (33) A w synagodze był człowiek, opętany przez ducha nieczystego, który zawołał głośno: (34) Ach, cóż mamy z tobą, Jezusie Nazareński? Przyszedłeś nas zgubić? **Wiem, kim Ty jesteś. Święty Boży.** (35) A Jezus zgromił go, mówiąc: Zamilknij i wyjdź z niego! A demon rzucił go na środek i wyszedł z niego, nie wyrządziwszy mu żadnej szkody. (36) I zdumienie ogarnęło wszystkich, i mówili między sobą: Cóż to za mowa, że mając władzę i moc nakazuje duchom nieczystym, a wychodzą? (37) I rozchodziła się wieść o nim po wszystkich miejscowościach okolicznej krainy.

[4,38-44] FRAGMENT B1 – Służba uwalniania Chrystusa; rozszerzenie obszaru służby Syna Bożego.

(38) A wyszedłszy z synagogi, wstąpił do domu Szymona. A teściowa Szymona miała wielką gorączkę i wstawiali się u niego za nią. (39) I stanąwszy nad nią, zgromił gorączkę, i ta opuściła ją. I zaraz wstawszy, usługiwała im. (40) A gdy słońce zachodziło, wszyscy, którzy mieli u siebie chorych, złożonych różnymi chorobami, przyprowadzali ich do niego. On zaś kładł na każdego z nich ręce i uzdrawiał ich. **(41) Wychodziły też z wielu demony, które krzyczały i mówiły: Ty jesteś Synem Bożym. A On gromił je i nie pozwalał im mówić, bo one wiedziały, iż On jest Chrystusem.** (42) A gdy nastał dzień, wyszedł stamtąd i udał się na pustkowie. A tłumy szukały go i doszły aż do niego, i zatrzymały go, by nie odchodził od nich. (43) On zaś rzekł do nich: Muszę i w innych miastach zwiastować dobrą nowinę o Królestwie Bożym, gdyż na to zostałem posłany. (44) I kazał w synagogach galilejskich.

[5,1-11] FRAGMENT C1 – zachęta do wiary; doświadczenie, które jest osobistym objawieniem Syna Bożego.

(1) Pewnego razu, gdy On stał nad jeziorem Genezaret, a tłum tłoczył się dokoła niego, by słuchać Słowa Bożego, (2) ujrzał dwie łodzie, stojące u brzegu jeziora; ale rybacy, wyszedłszy z nich, płukali sieci. (3) A wszedłszy do jednej z tych łodzi, należącej do Szymona, prosił go, aby nieco odjechał od brzegu; i usiadłszy, nauczał rzesze z łodzi. (4) A gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: Wyjedź na głębię i zarzućcie sieci swoje na połów.

(5) A odpowiadając Szymon, rzekł: Mistrzu, całą noc ciężko pracując, nic nie złowiliśmy; ale na Słowo twoje zarzucę sieci.

(6) A gdy to uczynili, zagarnęli wielkie mnóstwo ryb, tak iż się sieci rwały. (7) Skinęli więc na towarzyszy w drugiej łodzi, aby im przyszli z pomocą, i przybyli, i napełnili obie łodzie, tak iż się zanurzały. (8) Widząc to Szymon Piotr przypadł do kolan Jezusa, mówiąc: Odejdź ode mnie, Panie, bom jest człowiek grzeszny. (9) Albowiem zdumienie ogarnęło jego i wszystkich, którzy z nim byli, z powodu połowu ryb, które zagarnęli. (10) Także i Jakuba, i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli towarzyszami Szymona. Wtedy Jezus rzekł do Szymona: Nie bój się, od tej pory ludzi łowić będziesz. (11) A wyciągnąwszy łodzie na ląd, opuścili wszystko i poszli za nim.

Notatki

WARSTWA I - SEKWENCJA A1

[8,22-56] SEKWENCJA A1

[8,22-26] FRAGMENT A2 – Pytanie uczniów: Kim On jest?; rozkaz władzy.

(22) I stało się pewnego dnia, że wstąpił do łodzi On i uczniowie jego i rzekł do nich: Przepławmy się na drugi brzeg jeziora. I odbili od brzegu. (23) A gdy płynęli, On zasnął. I zerwał się gwałtowny wicher na jeziorze i fale ich zalewały, i byli w niebezpieczeństwie. (24) Tedy przystąpili do niego i zbudzili go, mówiąc: Mistrzu, Mistrzu, ginimy. A On obudzivszy się, zgromił wiatr i wzburzone fale, a one uspokoiły się i nastąpiła cisza. (25) I rzekł do nich: Gdzież jest wiara wasza? Oni zaś, przestraszywszy się, zdumiewali się i mówili jedni do drugich: Któż to jest ten, że nawet wiatrom i wodzie rozkazuje i słuchają go? (26) I dopłynęli do krainy Gerazeńczyków, która leży naprzeciw Galilei.

[8,27-39] FRAGMENT B2 – Jezus uwalnia opętanego poganina; strach odsuwa Gerazeńczyków od Jezusa.

(27) A gdy wyszedł na ląd, zabiegł mu drogę pewien mąż z miasta, który był opętany przez demony i od dłuższego czasu nie nosił odzienia i nie mieszkał w domu, lecz w grobowcach. (28) A gdy ujrzał Jezusa, z krzykiem padł przed nim i donośnym głosem zawołał: Cóż ja mam z tobą, Jezusie, Synu Boga Najwyższego? Proszę cię, nie dręcz mnie, (29) gdyż nakazywał duchowi nieczystemu, by wyszedł z tego człowieka. Od dłuższego bowiem czasu szarpał nim, a choć go wiązano łańcuchami i trzymano w pętach, on rwał te więzy, a demon pędził go na pustynię. (30) Zapytał go więc Jezus: Jak ci na imię? A ten rzekł: Legion, gdyż wiele demonów weszło w niego. (31) I prosiły go, aby im nie nakazywał odejść w otchłań. (32) A było tam duże stado świń, pasące się na górze. I prosiły go, aby im pozwolił w nie wejść. I pozwolił im. (33) Gdy demony wyszły z tego człowieka i weszły w świnię, rzuciło się całe stado z urwiska do jeziora i utonęło. (34) Pasterze zaś, zobaczywszy, co się stało, uciekli i donieśli o tym w mieście i po wioskach. (35) Ludzie wyszli zobaczyć, co się stało, i przyszedli do Jezusa, i zastali tego człowieka, z którego demony wyszły, przyodzianego i przy zdrowych zmysłach, siedzącego u stóp Jezusa, i zlékli się. (36) A ci, którzy to widzieli, opowiedzieli im, jak został uzdrowiony ten opętany. (37) I prosiła go cała ludność okolic gerazeńskich, by odszedł od nich, gdyż ogarnęła ich wielki strach. Wtedy On wsiadł do łodzi i zawrócił. (38) A mąż ten, z którego wyszły demony, prosił go, by mógł być z nim. Lecz On odprowadził go, mówiąc: (39) Wróć do domu swojego i rozpowiadaj, jak wielkie rzeczy uczynił ci Bóg. I odszedł, rozpowiadając po całym mieście, jak wielkie rzeczy uczynił mu Jezus.

[8,40-56] FRAGMENT C2 – Pochwała wiary kobiety i wezwanie Jaira do zdania się na Jezusa.

(40) A gdy Jezus powrócił, przyjął go lud; wszyscy go bowiem oczekiwali. (41) A oto przyszedł mąż, imieniem Jair, który był przełożonym synagogi, i padł do nóg Jezusa, i prosił go, aby wstąpił do jego domu, (42) gdyż miał córkę, jedynaczkę, w wieku około dwunastu lat, a ta umierała. A gdy On szedł, tłumy cisnęły się do niego.

(43) A niewiasta, która miała krwotok od dwunastu lat i na lekarzy wydała całe swoje mienie, a nikt nie mógł jej uleczyć, (44) podszedłszy z tyłu, dotknęła się kraju szaty jego, i natychmiast ustał jej krwotok. **(45) I rzekł Jezus: Kto się mnie dotknął? A gdy wszyscy się zapierali, rzekł Piotr: Mistrzu, tłumy cisną się do ciebie i tłoczą. (46) Jezus zaś rzekł: Dotknął się mnie ktoś; poczułem bowiem, że moc wyszła ze mnie.** (47) A niewiasta, spostrzegłszy, że się nie może ukryć, podeszła z drżeniem i padła przed nim, oznajmiła przed całym ludem, z jakiego powodu się go dotknęła i jak natychmiast została uleczona. **(48) On zaś rzekł do niej: Córkę, wiara twoja uzdrowiła cię, idź w pokój.**

(49) Gdy On jeszcze mówił, nadszedł ktoś od przełożonego synagogi, mówiąc: Umarła córka twoja, nie trudź już Nauczyciela. (50) Jezus zaś, usłyszawszy to, odpowiedział mu: Nie bój się, tylko wierz, a będzie uzdrowiona. (51) A przyszedłszy przed dom, nie pozwolił nikomu wejść z sobą, tylko Piotrowi, Janowi i Jakubowi, i ojcu, i matce dziecka. (52) A wszyscy płakali i żałowali jej. On zaś rzekł: Nie płaczcie, nie umarła, lecz śpi. (53) I wyśmiewali go, bo wiedzieli, że umarła. (54) On zaś, ująwszy ją za rękę, zawołał głośno: Dziewczynko, wstań. (55) I powrócił duch jej, i zaraz wstała, a On polecił, aby jej dano jeść. (56) I wpadli w osłupienie jej rodzice; On zaś przykazał im, by nikomu nie mówili o tym, co się stało.

WARSTWA II - SEKWENCJA B

[5,12-6,11] SEKWENCJA B

[5,12-14] FRAGMENT A – Oczyszczenie trędowatego – świadectwo dla kapłanów i akt miłosierdzia Syna Bożego.

(12) A gdy był w jednym z miast, przebywał tam mąż cały pokryty trądem; **ten, ujrawszy Jezusa, padł na twarz swoją i prosił go, mówiąc: Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić.** (13) I wyciągnawszy rękę, dotknął go, mówiąc: **Chcę, bądź oczyszczony.** I zaraz trąd ustąpił z niego. (14) **Sam zaś przykazał mu, aby nikomu nie mówił, ale dodał: Idź, pokaż się kapłanowi i złóż ofiarę za oczyszczenie swoje, jak polecił Mojżesz, na świadectwo dla nich.**

[5,15-26] FRAGMENT B - Odpuszczenie grzechów – władza Syna Człowieczego; zachęta dla liderów do rozważenia pozycji Jezusa.

(15) I rozchodziła się tym bardziej wieść o nim, i schodziły się wielkie tłumy, aby go słuchać i dać się uzdrowić z chorób swoich. (16) Sam zaś oddalił się na pustkowia i modlił się. (17) I stało się pewnego dnia, gdy nauczał, a siedzieli tam faryzeusze i nauczyciele zakonu, którzy przybyli ze wszystkich wiosek galilejskich i judzkich, i z Jerozolimy, a w nim była moc Pana ku uzdrawianiu, (18) że oto mężowie nieśli na łożu człowieka sparaliżowanego, i usiłowali wnieść go i położyć przed nim, (19) a nie znalazłszy drogi, którą by go mogli wnieść z powodu tłumu, weszli na dach i przez powałę spuścili go wraz z łożem do środka przed samego Jezusa. (20) I ujrawszy wiarę ich, rzekł: Człowieku, odpuszczone są ci grzechy twoje. **(21) Wtedy uczeni w Piśmie i faryzeusze zaczęli zastanawiać się i mówić: Któż to jest, co bluźni? Któż może grzechy odpuszczać, jeśli nie Bóg jedynie?** (22) A Jezus poznał myśli ich i odpowiadając, rzekł do nich: **Cóż to rozważacie w sercach waszych?** (23) Co jest łatwiej, rzec: Odpuszczone są ci grzechy twoje, czy rzec: Wstań i chodź? **(24) Lecz abyście wiedzieli, że Syn Człowieczy ma moc na ziemi odpuszczać grzechy, rzekł do sparaliżowanego: Powiadam ci: Wstań, podnieś łoże swoje i idź do domu swego.** (25) I zaraz wstał przed nimi, podniósł to, na czym leżał, i odszedł do domu swego, chwając Boga. (26) I zdumienie ogarnęło wszystkich, i chwaliłi Boga, i byli pełni lęku, mówiąc: **Niezwykłe rzeczy oglądaliśmy dzisiaj.**

[5,27-39] FRAGMENT C – Zachęta do otwartości na nową rzecz, która przychodzi w Jezusie; zderzenie misji i nauki Jezusa z oczekiwaniami i tradycją liderów.

(27) A potem wyszedł i ujrzał celnika, imieniem Lewi, siedzącego przy cle. I rzekł do niego: **Pójdź za mną.** (28) I pozostawivszy wszystko, wstał i poszedł za nim. **(29) A Lewi wyprawił wielkie przyjęcie dla niego w domu swoim. I była liczna rzesza celników oraz innych, którzy zasiedli wraz z nimi do stołu.** (30) I szemrali faryzeusze i ich uczeni w Piśmie, mówiąc do uczniów jego: **Dlaczego z celnikami i grzesznikami jecie i pijecie?** (31) A Jezus odpowiadając, rzekł do nich: **Nie potrzebują zdrowi lekarza, lecz ci, którzy się źle mają.** (32) Nie przyszedłem wzywać do upamiętania sprawiedliwych, lecz grzesznych. **(33) Oni zaś rzekli do niego: Uczniowie Jana często poszczą i odprawiają modły, podobnie i uczniowie faryzeuszów, twój zaś jedzą i piją.** (34) A Jezus rzekł do nich: **Czy możecie sprawić, by uczestnicy wesela, dopóki oblubieniec jest z nimi, pościli?** (35) Lecz przyjdą dni, kiedy oblubieniec będzie im zabrany, wówczas pościć będą. **(36) Powiedział im także podobieństwo: Nikt nie odrywa kawałka z nowej szaty, aby połatać szatę starą, bo inaczej rozedrze nowe, a łata z nowego nie będzie się nadawała do starego. (37) I nikt nie wlewa młodego wina do starych bukłaków, bo inaczej młode wino rozsadzi bukłaki i samo się wyleje, i jeszcze bukłaki zniszczą. (38) Lecz młode wino należy lać do nowych bukłaków. (39) I nikt napiwszy się starego, nie chce od razu młodego; mówi bowiem: Stare jest lepsze.**

[6,1-5] FRAGMENT B1 – Syn Człowieczy to Pan sabatu; autorytet Chrystusa przeciw nauce tradycji faryzeuszy.

(1) I stało się w pewien sabat, że przechodził przez zboża, a uczniowie jego rwali kłosa i wykruszając je rękami, jedli. **(2) Wtedy niektórzy z faryzeuszów rzekli: Czemu czynicie to, czego nie wolno czynić w sabat?** (3) A odpowiadając Jezus rzekł do nich: **Czy nie czytaliście o tym, co czynił Dawid, gdy był głodny, on sam i ci, co z nim byli?** (4) Jak wszedł do domu Bożego i wziął chleby pokładne, których wszak nie wolno jeść nikomu, jak tylko kapłanom, i jadł, dał tym, którzy z nim byli? **(5) I rzekł im: Syn Człowieczy jest Panem sabatu.**

[6,6-11] FRAGMENT A1 – Konfrontacja miłosierdzia Chrystusa z legalizmem liderów.

(6) I stało się w inny sabat, że wszedł do synagogi i nauczał. A był tam człowiek z suchą prawą ręką. (7) I podpatrywali go uczeni w Piśmie i faryzeusze, czy uzdrowia w sabat, aby znaleźć podstawę do oskarżenia go. (8) On sam jednak znał myśli ich, rzekł więc do człowieka z suchą ręką: **Podnieś się i stań pośrodku.** A on podniósłszy się, stanął. **(9) I rzekł do nich Jezus: Zapytuję was, czy wolno w sabat dobrze czynić, czy źle czynić? Życie ocalić czy zatracić?** (10) I spojrzawszy wokoło po wszystkich, rzekł do niego: **Wyciągnij rękę swoją.** A ten to zrobił, i ręka jego wróciła do dawnego stanu. (11) Lecz oni, pełni szaleństwa, rozmawiali między sobą, co by uczynić z Jezusem.

WARSTWA II - SEKWENCJA B1

[8,4-21] SEKWENCJA B1 – Jezus głosi Słowo Bożego

[8,4-8] FRAGMENT A – Słowo Jezusa a odpowiedź człowieka.

(4) A gdy się zeszło wiele ludu i z miast przybywali do niego, rzekł w podobieństwie: (5) Wszedł siewca rozsiewać ziarno swoje. A gdy siał, jedno **padło na drogę** i zostało zdeptane, a ptaki niebieskie zjadły je. (6) A drugie **padło na opokę**, a gdy wzeszło, uschło, bo nie miało wilgoci. (7) A inne padło **między ciernie**, a ciernie razem z nim wzrosły i zadusiły je. (8) A jeszcze inne padło **na ziemię dobrą** i, gdy wzrosło, wydało plon stokratny. To mówiąc, wołał: Kto ma uszy do słuchania, niechaj słucha.

[8,9-10] FRAGMENT B – Otwarte a „ukryte” zwiastowanie – odpowiedź na odrzucenie Jezusa.

(9) I pytali go jego uczniowie, co znaczy to podobieństwo. (10) A On im rzekł: Wam dane jest poznać tajemnice Królestwa Bożego, **ale innym podaje się je w podobieństwach, aby patrząc nie widzieli, a słuchając nie rozumieli.**

[8,11-16] FRAGMENT C - Wezwanie do przyjęcia słów Jezusa jako posłanego przez Boga Nauczyciela i wytrwania w nich.

(11) A podobieństwo to znaczy: Ziarnem jest Słowo Boże.

(12) A tymi **na drodze** są ci, **którzy wysłuchali; potem przychodzi diabeł i wybiera słowo z serca ich, aby nie uwierzyli i nie byli zbawieni.** (13) A tymi **na opoce** są ci, **którzy, gdy usłyszą, z radością przyjmują słowo, ale korzenia nie mają, do czasu wierzą, a w chwili pokusy odstępują.** (14) A to, które padło **między ciernie**, **oznacza tych, którzy usłyszeli, ale idąc drogą wśród trosk, bogactw i rozkoszy życia, ulegają przyduszeniu i nie dochodzą do dojrzałości.** (15) A to, które padło **na dobrą ziemię, oznacza tych, którzy szczerym i dobrym sercem usłyszawszy słowo, zachowują je i w wytrwałości wydają owoc.**

(16) Nikt też nie zapala świecy i nie nakrywa jej naczyniem ani nie stawia pod łóżkiem, ale stawia ją na świeczniku, ażeby widzieli światło ci, którzy wchodzą.

[8,17-18] FRAGMENT B1 - Konieczność przyłożenia właściwej wagi do słów Jezusa.

(17) Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajemnego, co by nie miało być poznane i nie miało wyjść na jaw. (18) **Baczenie więc, jak słuchacie; albowiem temu, który ma, będzie dodane, a temu, który nie ma, i to, co sądzi, że ma, zostanie odebrane.**

[8,19-21] FRAGMENT A1 - Bliskość z Jezusem wyznacza oddanie i posłuszeństwo Słowu Bożemu.

(19) I przyszła do niego matka z braćmi jego, ale nie mogli dotrzeć do niego z powodu tłumu. (20) I doniesiono mu: Matka twoja i bracia twoi stoją na dworze i chcą widzieć się z tobą. (21) **On zaś odpowiedział im: Matką moją i braćmi moimi są ci, którzy słuchają Słowa Bożego i wypełniają je.**

Notatki

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Berea

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny